

Sede; his enim *ex dispensatione* conceditur Ecclesiarum administratio, ac si electio confirmata fuisset, una dempta ipsarum bona alienandi facultate: *cap. 44 de Electione*. Berardi, Comment., tom. 1, dissert. 4, cap. 8, §. ult.

Quod ad praxim spectat, in Indiar. Eccles. servatam, ut Episcopi electi ante confirmationem illarum regimen susciperent, de ea sic se habet Illmus. Auct. prælaudat. opp. *Juicio analitico* pag. 55, nota: "Nos consta por persona fidedigna, y que la ha tenido en sus manos, que en el archivo de Indias existia no ha muchos años la Bula de Pio ó Paulo IV, en la que se autorizaba á los Obispos presentados por nuestros Reyes para las Iglesias de América, para que pudiesen administrarlas antes de recibir las Bulas de la confirmacion. Esta noticia... sirve para justificar la creencia en que estábamos, de que semejante práctica no podría subsistir, sin que se fundara en una autorizacion mas ó menos expresa de la Silla Apostólica...."

24. Olim confirmatio à Metropolitana fiebat; et cum eam, ut plurimum, statim exciperet consecratio, vix una ab altera distinguebatur, adeout Episcopus utramque simul potestatem, et jurisdictionis, et ordinis, acquirere videretur. Verum confirmatio, et consecratio duo semper distincta fuerunt, ac semper firmum, immotumque fuit, per illam jurisdictionis, per hanc vero ordinis conferri potestatem. Nunc primum Episcopi ab aliis electi, aut nominati, à Summo Pontifice confirmantur, postea eorum consecratio perficitur, uti demonstratum supra est. Cum extra Curiam Romanam electi mores, et cetera scitu necessaria expendantur, *processus* conficitur vel à Nuntio Apostolico, vel ab Ordinario, vel si hic desit, à vicinioribus Ordinariis (1), et inde ad Urbem transmittitur, ubi, cunctis diligentissime perpendens, in Consistorio refertur ad Summum Pontificem, quæ *præconizatio* dicitur, deinde in altero Consistorio judicium fertur, quæ dicitur *propositio*, quam statim sequitur decretum, quod, consultis Cardinalibus, à Summo Pontifice emittitur (2). Episcopi Italiae, atque Insularum adjacentium coram Summo Pontifice à Cardinalibus, Prælatibus, atque aliis Sacræ Theologiæ, et Juris Canonici peritis viris diligenti, atque improvise examine probantur, eorumque processus in Urbe conficitur, antequam Episcopatum obtineant (3).

(1) Cone. Trid. Sess. 22 cap. 2 de Reform., et sess. 24 cap. 1 de Reform., ubi accuratius rei totius conficiendæ methodus, et ratio declaratur. * In Hispania apud Apost. Sedis Nuntium conficitur hic, de quo Cl. Auct. agit, *processus*, in quo et de congruentibus electi qualitatibus, et de Ecclesiæ, ad quam præsentatus est, statu inquisitio versatur.*

(2) Vid. cit. Const. *Onus Apostolicæ* Gregorii XIV, et instructionem editam. au. 1627 ab Urbano VIII., quæ est in *Bullario* tom. 6 par. 1 pag. 75 Cons. 254, ubi etiam traditur ratio, quam servare oportet, cum Regulares

Episcopatum consequuntur, et ostenditur, quæ tenenda sit methodus eum extra urbem, quæ item, cum in urbe processus conficitur.

(3) Vide Fagnanum in cap. *Nisi cum pridem* num. 65 de *Renunciat.*

Summo Pontificatui inhaerens jus Episcopos confirmandi, mirifice adse-rebat et ab objectis vindicabat perillustris olim cath. scriptor, F. Lamennais, opere, quod Hispanus quidam Prælati vernaculo sermone edidit Maritimi, sub titulo: "Tradicion de la Iglesia sobre la confirmacion de los Obispos"; et de eodem argumento perbelle inter nostrates versati sunt, Doct. D. Petrus Inguanzo, Ovetensis Eccl. Canon. *Doctoralis*, postea S. R. E. Cardinalis, Toletanus Archipræsul, notissimo tractatu vulgo: "Discurso sobre la confirmacion de los Obispos"; et D. Jos. Ign. Moreno, Limanæ in Peruvia Metrop. Eccl. Archidiaconus, opere: "Supremaeia del Papa, especialmente con respecto á la institucion de los Obispos"; quod tribus volum. constat.*

SECTIO II.

DE POSTULATIONE.

25. QUID POSTULATIO SIT?—26. IN QUO DIFFERAT AB ELECTIONE?—27. IN QUO CUM EA CONVENIAT?

25.

Cam aliquis eligendus est, qui canonico impedimento laborat, ita ut ejus electio rata firma haberi non possit, rogare oportet eum, cui jus est dandæ veniæ, ut vitium illud, et impedimentum removeat. Quod fit per postulationem, quæ est petitio à collegio Electorum apud majorem Potestatem facta ejus, qui ob aliquod canonicum impedimentum eligi non potest; ea vero respicere debet dumtaxat illos, quorum tolli impedimentum solet, et potest, ceteri inutiliter postulatur (1).

(1) *Cap. 1 de Postulat.*

Vetus Ecclesia eam noverat postulationem, qua clerus et populus ad quemdam præ aliis omnibus sibi Pastorem obtinendum, ardentissime vota sua suasque preces exponebant; aut eum, quem sibi præfici optabant, ab illius Ecclesiæ, cui adscriptus erat, Superiore dimittendum flagitabant; aut denique à Principibus electionis libertatem, ut dein canonicè confirmaretur, ex-petebant: *Can. 1. Dist. 61 in Decreto Gratiani.**

26. Differt ab electione postulatio, quod hæc gratiæ innititur, illa juri; hæc Superiori offertur, qui idoneus non est, ut ab eo vitium, et impedimentum avertat, illa qui est idoneus, ut electus confirmetur; in electione, quæ rite facta est, electores consilium mutare non possunt, possunt (1) in postulatione, antequam ea Superiori offeratur (2); electus consentire in suam

electionem potest, postulatus non potest, nisi sub conditione, si eadem rata habeatur; denique electo à majori suffragiorum parte perficitur, postulatio, ut probetur, duas saltem eorum partes desiderat (3).

- (1) *Cap. 58 de Elect.*
- (2) *Cap. 4 de Postulat.*
- (3) *Cap. 3 de Postulat.*

27. In ceteris eadem est electionis, et postulationis ratio, et qui eligendi, ii etiam postulandi jus habent. Præstat tamen electio postulationi, et ideo si pars capituli aliquem elegerit, pars vero postulaverit, tunc postulatio electioni præfertur, cum postulantium numerus duplo major est numero eligentium (1). Postulatio autem, ut electio, examinanda est, et postulantes adire debent Superiorem, qui jus habet confirmandæ electionis. Sed hodie generatim omnes, quibus vel ætas, vel alius Episcopatus, vel quidvis aliud impedimento est, quominus eligi possint, à Sede Apostolica veniam, sive, ut pragmatici vocant, *indultum eligibilitatis* impetrare solent.

- (1) *Cap. 40 de Elect.*
(N. S. V. Alph. Sap. legg. 24 et 25 tit. 5 cit. Part. 1.)

SECTIO III.

DE COLLATIONE.

28. QUID SIT COLLATIO?—29. EPISCOPUS COLLATOR BENEFICIORUM SUE DIŌCESES.—30. SUMMUS PONTIFEX COLLATOR BENEFICIORUM OMNIUM.—31. APOSTOLICÆ RESERVATIONES.—32. RESERVATIONES CLAUŌE IN CORPORE JURIS.—33. RESERVATIONES EXTRAVAGANTIUM.—34. RESERVATIONES COMPREHENSÆ BULLIS SUMMORUM PONTIFICUM.—35 AD 37. RESERVATIONES REGULARUM CANCELLARIÆ.—38 AD 40. RESERVATIONUM DISCRIMEN.—41 ET 42. ANNATÆ, ET EARUM ÆQUITAS.—43 ET 44. CARDINALES, ET LEGATI À LATERE QUÆ BENEFICIA CONFERANT?—45 ET 46. COLLATIO QUOMODO EXPEDIATUR?

28.

Collatio est modus alius, quo Ecclesiasticos Magistratus, et beneficia adipiscimur. Desinitur beneficii vacantis ab habente potestatem libere facta concessio. Summo jure collatio dupliciter differt ab electione. Primum, quod electio locum habet in beneficiis, quæ vacua viduam faciunt Ecclesiam, uti Episcopatus,

Abbatia, collatio in ceteris; deinde quod electio fit à pluribus, uti sunt collegia Canonorum, collatio ab uno solum rectissime absolvitur. Sed moribus hominum, et consuetudine factum est, ut quibusdam in locis Dignitates etiam Capitulorum electione tribuantur, atque interdum electio dicatur ea beneficii concessio, quæ ab uno conficitur.

29. Collator est omnium beneficiorum suæ dioceseos Episcopus (a); sed lex aliqua sæpe impedimento est, quominus ipse certa beneficia conferre possit. Atque huc spectant Apostolicæ reservationes; per quas certorum beneficiorum collatio pertinet ad Summum Pontificem; huc leges, consuetudines, foundationes, per quas certa beneficia vel ab Episcopo cum Capituli consensu, vel conjunctim cum eo, vel alternatim, vel à solo Capitulo conferuntur. Quas foundationes, consuetudines, leges, quæ in unaquaque Ecclesia vigent, tenere, ac servare diligenter decet.

(a) (N. S. Jam inde ab Apostolorum ævo illa semper in Ecclesia viguit consuetudo, veterum Conciliorum Canonibus firmata, ut omnes Dioceseos Ecclesiæ cum suis redditibus, decimis, oblationibus, aliisque quibuscunque juribus, in Episcopi essent potestate: Conc. Antiochenum *Can. 24*, Aurelianense I *Can. 17*, Cabilonense I *Can. 42*, Moguntinum an. 813 *Can. 8*, Turonense *Can. 16* etc. His omnibus prævit ætate, et sententiæ dignitate Syn. Tolet. IV *Can. 53*; alias 52, ita constituens: *Noverint conditores Basilicarum, in rebus, quas eisdem ecclesiis conferunt, nullam potestatem habere; sed juxta Canonum instituta, sicut Ecclesiam, ita et dolem ejus ad ordinationem episcopi pertinere.*)

30. Sed Summus etiam Pontifex, cujus potestas fertur in omnes dioceses, omnium beneficia conferre potest; et ideo sibi merito quorundam collationes reservavit (1). Eo jure certe usus est S. Gregorius M. (2), quem suspicari non licet jus alienum invadere, et rem non suam arripere voluisse. Sæculo præsertim XII. jus hoc explicabatur per triplex genus literarum (3); quæ conferendi ratio cum minus commoda videretur, satius visum est literis consignare certas beneficiorum reservationes, ut omnes intelligerent, quorum collatio ad Summum Pontificem, quorum ad Episcopos, atque ad ceteros pertineret.

(1) *Papa jure potuit*, inquit Petrus Alliacensis *de Eccles. Conc. gener. Rom. Pontif. auctor. par. 2 cap. 1 §. unde ulterius to. 2 opp. Gersonii pag. 945 ed. Antuerpiæ 1706, ordinationes majorum, et electivarum dignitatum, ac collationes aliorum beneficiorum sibi, et Apostolicæ Sedi reservare, quia hæc antiquissimo jure sibi competebant. Hæc etiam non solum jure universali administrationis Papalis potuerunt competere, sed*